

GUNSMITH

WELKOM IN TRUMP LAND

YOU MUST BE
18 TO PURCHASE
A GUN

Voor Sam was het duidelijk: als Hillary Clinton de verkiezingen had gewonnen, was zijn land naar de knoppen gegaan. De mensen zouden woedend genoeg zijn om een burgeroorlog te starten. Revu reisde rond in het zuiden van de VS waar wapenbezit de gewoonste zaak van de wereld is.

TEKST JURRIAAN
VAN EERTEN

FOTOGRAFIE
ELINE VAN NES

Sam is naar een wapenshow in Robertsdale (Alabama) gekomen om zijn vriend John te helpen met het verkopen van een .22 jachtgeweer, waarvoor ze 350 dollar willen hebben. De twee mannen maken gebruik van een systeem dat door Bill Clinton in de jaren negentig werd omgedoopt in de *gun-show loophole*. Ook al zijn officiële wapenhandelaren verplicht om voor iedere klant via de FBI een controle uit te voeren om er zeker van te zijn dat de toekomstige wapenbezitter geen crimineel verleden heeft; op een wapenshow mag iedere particulier een wapen verkopen zonder zo'n FBI-check. Met tweehonderd tafels waarop zo'n vijftien verschillende handelaren hun waren hebben uitgesteld, is dit een relatief kleine wapenshow. Naast geweren en munitie is er een standje met Trump-shirts en een man die oude parafernalia uit de Tweede Wereldoorlog verkoopt, waaronder onderscheidingen met hakenkruizen erop. Iedere wapenhandelaar in de hal zegt hetzelfde als Sam: de mensen hebben zich zorgen gemaakt over Hillary Clinton. Niet eerder was wapenbezit zo veelbesproken tijdens een verkiezingsstrijd. 'Nadat Obama werd verkozen, acht jaar geleden, was er een enorme toeloop op munitie en wapens,' vertelt Sam. 'Mensen kochten grootschalig geweren in omdat ze bang waren dat de regering van Democraten deze uit de omloop zou halen.' Paniekverkoop, wordt het fenomeen door de wapenhandelaren genoemd. Een wapenverkoper die anoniem wil blijven, vertelt dat hij de dag na het derde debat tussen Trump en Clinton direct alle zeven assault rifles verkocht die in zijn winkel stonden. De angst dat de wapenwet-

geving zou worden veranderd was voor wapenhandelaren en -bezitters in het zuiden een van de belangrijkste redenen om tijdens de afgelopen verkiezingen op Donald Trump te stemmen.

Repressieve regering

Maar voor Sam waren er ook genoeg andere redenen om zich te bewapenen: de federale regering vertrouwt hij namelijk voor geen cent. De laatste onder Barack Obama niet in het minst. Niet alleen omdat hij gelooft dat de vertrekkende president helemaal geen Amerikaan is en zijn geboortecertificaat heeft vervalst, maar omdat de regering te groot en onhandelbaar is geworden. Het is de reden waarom de *founding fathers* het recht op wapenbezit in de grondwet vastlegden: burgers moeten zich kunnen wapenen tegen een repressieve regering. Rijdend door zuidelijk Alabama kijk je vanaf de weg uit over bloeiende katoenvelden. De witte planten zijn een zachte herinnering aan tijden waarin zwarte slaven hier in de brandende zon werkten voor mannen die *crackers* genoemd werden, naar het geluid dat hun zwepen maakten. De huizen staan ver van elkaar af: sommige mensen zouden de auto moeten pakken om alleen al een kopje suiker bij de burens te lenen. Die afgelegenheid is een belangrijke reden om een wapen te hebben. Bewoners hebben het gevoel dat de politie er simpelweg te lang over zal doen om hun huis te bereiken, waardoor alles al leeggeroofd zal zijn. Een verroest bord adverteert de muziek en wapenwinkel van Tracy Schmitt en Darrell Qualls, in een houten bungalow. Binnen hangen geweren en gitaren aan de wanden. Bij de toonbank pronkt de Gadsden-vlag, een ratelslang op een gele achtergrond, die het symbool is geworden van de Tea Party – de protestbeweging van conservatieven die aan populariteit won na de economische crisis van 2008. Het is bij deze groep dat Donald Trump electoraal gewin heeft behaald; zij beschuldigen het establishment ervan te veel banden te hebben met Wall Street en niet meer het belang van de burgers voorop te stellen. Tijdens een kop koffie vertellen Schmitt en Qualls graag over het recht op vuurwapens waarvoor zij zouden sterven als het noodzakelijk is. Maar eigenlijk vinden ze dat we niet over vuurwapens kunnen praten zonder met vuurwapens bezig te zijn, dus pakken ze een AK-47 en een AR-15 uit hun schappen en gaan ons voor naar buiten.

Olievat

'Je bent aan het goede adres,' grijnst Qualls. In hun achtertuin staan een oude auto en een olievat die duidelijk vaker als doelwit zijn gebruikt. 'Wij zijn die *evil machine gun sellers*, die iedereen in de kuststeden van dit land associeert met dood en verderf.' Het is dat we niet van CNN of Fox News zijn,

Geen maat te groot of er past wel een Amerikaanse in. ↑

↓ Darrell Qualls showt een AR-15.

'WIJ ZIJN DIE EVIL MACHINE GUN SELLERS, DIE IEDEREEN IN DE KUSTSTEDEN VAN DIT LAND ASSO-CIEERT MET DOOD EN VERDERF'

zenders die in zijn ogen volledig gekleurd nieuws verslaan en hun woorden alleen maar uit de context zouden halen. Het is een echo van de anti-mediaretoriek van Donald Trump, die tijdens zijn campagne zei dat de media aan de kant van Clinton stonden. Om dezelfde reden wil niet iedereen in alle wapenwinkels even graag met ons praten als deze twee mannen. Geregeld verdwijnt de glimlach van het gezicht wanneer we onze recorder tevoorschijn halen, waarna het gesprek voorbij is.

Qualls: 'Na iedere shooting op een school zijn er speeches, maar waar zijn diezelfde mensen als een wapen wél een leven heeft gered? Wij hebben hier het recht om openlijk wapens te dragen, zonder speciale vergunning. Wanneer iemand in geldnood is en impulsief een overval wil plegen, zal die zich bedenken als er gewapende mensen in de winkel zijn. Dat heeft ontelbaar veel levens gered.'

Dat iemand in geldnood in Nederland ook niet makkelijk zelf aan een wapen zou komen – of dat er in 2015 per dag in de Verenigde Staten evenveel mensen werden vermoord door vuurwapens als in het hele jaar in Nederland, namelijk 41 – wuift Qualls weg. Het voorbeeld dat hij net gebruikte, gaat eigenlijk maar om een kleine groep, het werkelijke probleem zit hem in geoeffende criminelen en die zullen hun weg naar de wapens toch wel vinden.

'Chicago,' vat hij zijn argument samen. Daar is een wapenvrije zone ingesteld, maar het is een van de steden in de VS waar de meeste doden door vuurwapens vallen. Het is een argument dat ook vaak door Trump is aangehaald tijdens zijn campagnes, dat voorbijgaat aan de vrije beschikbaarheid van vuurwapens rondom Chicago, die vervolgens de wapenvrije zone in worden gesmokkeld. 'Wapenrestricties werken gewoon niet, je haalt alleen maar wapens weg bij *the good guys*,' zegt Qualls, waarna hij ➤

uitlegt hoe de veiligheidspal van een AR-15 werkt. Hij drukt drie kogels in een patroon en klikt deze in het geweer.

Nadat we met hulp van Qualls enkele tientallen kogels op het vat hebben afgeschoten zonder daarbij zelf gewond te raken, lopen we terug naar binnen. Daar maakt zijn handelspartner Tracy Schmitt een parallel naar de jaren dertig in Duitsland. Omdat de nazi's met vuurwapenregistratie voor Joden begonnen, kon het volgens haar mis gaan. De volgende stap was om mensen hun wapens af te nemen, zodat die zich niet meer konden verdedigen. Hetzelfde gebeurde de afgelopen acht jaar onder Obama, die steeds meer regulatie probeerde in te voeren na iedere schietpartij op een school. 'De winst van Donald Trump is een winst voor de complete grondwet,' zegt Qualls.

Milities

De mannen leggen uit dat het tweede amendement op de Amerikaanse grondwet om meer gaat dan alleen om wapenbezit: er staat in beschreven dat men het recht heeft om milities te vormen. Doordat burgers zich bewapenen en organiseren, zouden zij een toevoeging op de overheid zijn wanneer deze hun hulp moet invoeren, en een bescherming tegen de overheid wanneer deze door kwade krachten is overgenomen.

Niet dat Qualls en Schmitt direct naar de wapens zouden grijpen als een overheid veranderingen begint door te voeren die hen niet zouden zinnen. Burgerlijke ongehoorzaamheid zou de eerste stap zijn, legt Schmitt uit. 'We zouden bijvoorbeeld weigeren om mee te doen aan de registratie van wapens. Pas als dat niet werkt, zouden we de trekker overhalen.'

'Eigenlijk wordt wapenbezit hier allang geregistreerd,' werpt Qualls hier tegenin. 'Die FBI-check die we moeten doen wanneer iemand een wapen koopt, geloof je nu echt dat ze die gegevens nergens opslaan? Ook al staat dat in de wet, ik weet zeker dat er hele databanken aangelegd zijn waarin precies aangegeven staat wie er ooit om een wapen vroeg.'

Daarnaast zijn wapenverkopers verplicht om bij te houden wie er bij hen een wapen heeft gekocht, mocht een wapen in de toekomst toch gebruikt worden bij een misdad. Maar Qualls en Schmitt zeggen die lijst nooit te zullen overhandigen: dan nog liever in de papierversnipperaarmee.

Als de afgelopen verkiezingen één ding duidelijk hebben gemaakt, is het wel dat er een enorme scheidslijn door de Verenigde Staten loopt. Op de kaart van de uitslag van de verkiezingen is deze grens direct zichtbaar: langs de kust en

'MIJN DOCHTER
SCHOOT AL MET EEN
AR-15 TOEN ZE ACHT
JAAR WAS'

in de grote steden kleurt het land blauw van de Democraten, vanuit het hartland van Amerika spreidt het rood van de Republikeinen zich uit tot aan de randen van de grote steden.

Wapenverkoper en oorlogsveteraan James Clifton uit Alabama zegt: 'De scheiding hier is niet meer tussen noord en zuid, zoals tijdens de burgeroorlog. Als je vanaf hier naar het noordelijke Michigan rijdt, zal je mensen tegenkomen die er precies hetzelfde over denken. Maar als je eenzelfde rit naar New York of Los Angeles maakt, kom je in een andere wereld terecht.'

Niet alleen stemden de wapenhandelaars en -bezitters voor een kandidaat die volgens de media en de peilingen het onderspit zou delven; vele van hen hebben nooit getwijfeld aan zijn winst. Zo vertelt Miranda Evans van wapenwinkel Extreme Security uit Mississippi dat het voor haar nooit de vraag was of Donald Trump de volgende president van de Verenigde Staten zou worden. Volgens Evans hebben haar klanten zich geen moment echt zorgen gemaakt: de media die beweerden dat Clinton zou winnen waren corrupt, dus daar luisterden ze toch niet naar. Ze wijst naar de ingang van haar winkel: 'Kijk buiten maar eens om je heen. Dit is Trump-land. Ons maak je niets wijs.'

De AR-15, waarvan er tientallen in een rek achter Evans' toonbank uitgesteld staan, zijn het

symbool geworden van de militaire wapens die zoveel schade veroorzaken tijdens schietpartijen overal in het land. In 1994 tekende Bill Clinton een verbod op deze geweren, dat tien jaar lang van kracht is geweest. Men vreesde eenzelfde verbod onder zijn vrouw Hillary. Evans merkte die sfeer in haar winkel: de AR's waren direct uitverkocht. Zij stoort zich net als de andere wapenhandelaars aan het gebruik van het woord assault rifle, voor een geweer dat in haar ogen speelgoed is. Een sportgeweer. 'Mijn dochter schoot al met een AR-15 toen ze acht jaar was. We nemen 'm niet eens mee als we gaan jagen. Dat zijn geweren waarmee je een hert hoogstens verwondt, niet doodt. Die dingen zijn speelgoed.'

Natuurlijk willen wapenbezitters weten hoe de wetgeving in Nederland is. Ze zijn verbaasd om te horen dat pistool en munitie op verschillende plekken bewaard moet worden en dat de politie willekeurige huiscontroles kan uitvoeren om zeker te zijn dat het vuurwapen inderdaad op de juiste plek wordt bewaard. Maar de tweede vraag die alle wapenhandelaars ons stellen, ➤

↑
In dit deel van Amerika wemelt het van de Trump-aanhangers.

←
Op deze wapenshow in Robertsdale komt de pistoolliefhebber flink aan zijn trekken.

gaat altijd over de islam. Soms wordt de vraag ingeleid met een vraag naar de migratie in Europa, soms wordt direct de moordpartij in concertzaal Bataclan genoemd.

Een of andere redneck

Jesse Hughes, de zanger van de band Eagles of Death Metal die toen in Parijs speelden, heeft in interviews gezegd dat er minder doden zouden zijn gevallen als men gewend was wapens te zien. Het verbaasde hem hoe de slachtoffers als verstijfd stil bleven staan, terwijl ze dekking hadden moeten zoeken. Amerikanen zoals hij, die opgegroeid zijn met vuurwapens, zouden veel sneller hebben gehandeld.

Het lijkt een onverwachte uitspraak uit de mond van de leadzanger van een rockband, maar wie hier rondrijdt, begrijpt veel beter waar dat sentiment vandaan komt. Het lijkt erop dat voor veel inwoners van het zuiden de vuurwapens niet alleen bedoeld zijn als ultieme garantie om de vrijheid van het land te kunnen beschermen tegen een mogelijke onderdrukkende overheid. Qualls en Schmitt zijn aan het einde van onze middag semi-automatische geweren schieten in ieder geval blij dat wij nu hebben geleerd met deze wapens om te gaan. ‘Dat zijn er weer twee bij die niet volledig naïef zijn met geweren zodra het nodig zal zijn,’ zegt Qualls. ‘Het is belangrijk dat mensen deze dingen begrijpen. Je hebt gemerkt dat het nog best ingewikkeld is om ermee om te gaan.’

In de naburige staat Mississippi ontmoeten we zestiger Joey, die samen met collega Keith geweren repareert en bijwerkt om ze meer precies te laten schieten. De groei van het anti-wapensentiment in de VS is voor hem een van de vele tekenen aan de wand van veranderende tijden. Terwijl de twee ons de machines in hun werkplaats in een schuurtje naast hun huis laten zien, praten ze over het einde der tijden zoals dat in de Bijbel staat beschreven.

Ook voor Joey is de opkomst van de islam een belangrijk gespreksonderwerp. Het is ook begrijpelijk; veel jongeren uit deze regio gaan eropuit om te vechten in het Midden-Oosten. Het zuiden van de VS levert veel meer soldaten dan het noorden, waardoor de strijd daar voor veel mensen een persoonlijke is geworden. Veel van de jongens komen terug met een posttraumatische stressstoornis, wat resulteert in een schrikwekkend gemiddelde van 22 zelfmoorden per dag onder veteranen.

Net als vele anderen in de regio heeft ook Joey een kast vol kogels en patronen klaarliggen, voor wat er ook gaat gebeuren. Of het nou een overheid is die wapenbezit indamt of een nakende burgeroorlog. Maar hoe graag Joey ook over zijn zorgen over de wereldpolitiek praat, hij wordt ineens toch wat argwanend als we zeggen dat we graag een foto zouden willen maken van die stapels munitie. ‘Jullie gaan me toch niet als

een of andere redneck portretteren?’ vraagt hij. Het centrum van het dorpje Waynesboro in zuidelijk Mississippi bestaat uit een rijtje winkels en een presbyteriaanse kerk. Net als in vele andere dorpen in Mississippi en Alabama is het opmerkelijk om te zien dat er een kroeg in het centrum ontbreekt. Vertier is hier ’s avonds te vinden door in de auto te stappen en een kop koffie te drinken in de keten Waffle House.

In het plaatselijke politiebureau wil officier Don Hopkins Nieuwe Revu met alle plezier te woord staan. Eenmaal in het kantoor, wijst hij ons op de foto’s die aan de muur hangen. Een vliegdekschip vol vliegtuigen op open zee op de ene foto, officier Hopkins minus twintig kilo in een marine-uniform op een andere. Ertussen hangen ingelijste onderscheidingen. Trots vertelt de

‘ONS LAND IS ONDER OBAMA ALLEEN MAAR ACHTERUIT-GEGAAN’

veteraan dat hij over de wereld is gereisd. Wat betreft het recht op wapenbezit is officier Hopkins duidelijk: hij zal niet degene zijn die van deur tot deur gaat om wapens in te nemen. Als hij dat zou doen, bleven alleen de criminelen over met wapens. ‘Ons land is de afgelopen acht jaar onder Obama alleen maar achteruitgegaan. Als politici daar in Washington denken dat ze de grondwet aan hun laars kunnen lappen, hebben ze het verkeerd begrepen. Onze voorvaders hebben die grondwet zo gemaakt, ruim tweehonderd jaar geleden, omdat ze een vooruitziende blik hadden. Je moet ergens een duidelijke lijn trekken: *these amendments are not made to be amended.*’ Hopkins slaat met zijn vlakke hand op zijn bureau. ‘Iedereen die daar anders over denkt, hoort niet in dit land thuis.’

De officier heeft een aantal voorbeelden van zaken in zijn gemeente waarbij mensen een vuurwapen hebben gebruikt. Inbraken waarbij de bewoners de dader onder schot hielden totdat de politie kwam. Doordat de mensen die afgelegen wonen wapens hebben, kan erger worden voorkomen, is zijn boodschap. Zoals bij een poging tot verkrachting afgelopen jaar, waarin het slachtoffer de dader doodschoot.

Twee landen

Na een rondrit door Alabama en Mississippi is het een wereld van verschil om weer in New

In zijn achtertuin schiet Darryl Qualls met zijn AK-47 op een olievat.

Wapenreparateur Keith in zijn werkplaats in Mississippi.

